

Art. 274². Do postępowania w sprawie przepadku towaru stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.”

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757 oraz z 1999 r. Nr 52, poz. 532) w części pierwszej w księdze drugiej w tytule II w dziale III po art. 610 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Przepadek rzeczy

Art. 610¹. § 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się w sprawach o przepadek rzeczy będących towarami, które na podstawie przepisów prawa celnego podlegają przepadkowi.

§ 2. W sprawach, o których mowa w § 1, właściwy jest sąd miejsca zajęcia lub zatrzymania rzeczy będących towarami przez organ celny.

Art. 610². § 1. Postępowanie wszczyna się na wniosek organu celnego. Do wniosku dołącza się protokół z pouczenia o obowiązku wskazania w Polsce pełnomocnika do doręczeń oraz o skutkach niedopełnienia tego obowiąz-

ku, jeżeli protokół taki został sporządzony.

§ 2. Organ celny może domagać się w jednym wniosku orzeczenia przepadku rzeczy będących towarami zajętych lub zatrzymanymi w tych samych okolicznościach faktycznych, jeżeli ponadto sąd jest właściwy dla każdej sprawy.

Art. 610³. Uczestnikowi zamieszkałemu za granicą, który w postępowaniu w sprawach celnych nie ustanowił pełnomocnika do prowadzenia sprawy zamieszkałego w Polsce, ani nie wskazał w Polsce pełnomocnika do doręczeń, przeznaczone dla niego pisma sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. W razie ustanowienia pełnomocnika do prowadzenia sprawy zamieszkałego w Polsce, który nie może być pełnomocnikiem procesowym, jego ustanowienie uważa się za wskazanie pełnomocnika do doręczeń.

Art. 610⁴. Wyznaczenie rozprawy zależy od uznania sądu.

Art. 610⁵. Do wykonania orzeczenia o przepadku towaru jest obowiązany organ celny, który złożył wniosek o orzeczenie przepadku. Wykonanie orzeczenia następuje w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”

Art. 3. W sprawach dotyczących przepadku towarów, wszczętych i nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 4, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

270

USTAWA

z dnia 2 marca 2000 r.

o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 932 oraz z 1998 r. Nr 98, poz. 610 i Nr 162, poz. 1118) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 1 wyraz „menadżerskiego” zastępuje się wyrazem „menedżerskiego”, a po wyrazach „jeżeli jest ona objęta” dodaje się wyrazy „obo-

wiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tego tytułu” oraz skreśla się wyrazy „ubezpieczeniem społecznym z tego tytułu”,

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) grupowe inwestycyjne ubezpieczenie na życie pracowników — rodzaj ubezpieczenia w ramach grupy 3 działu I załącznika do

ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z zastrzeżeniem art. 7a,”

c) pkt 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11) wypłata transferowa — przeniesienie środków zgromadzonych przez uczestnika w ramach pracowniczego programu emerytalnego do zakładu ubezpieczeń, towarzystwa ubezpieczeń, funduszu inwestycyjnego lub pracowniczego funduszu emerytalnego, gromadzącego środki w ramach innego pracowniczego programu emerytalnego w przypadkach, o których mowa w art. 28 ust. 1,

12) zwrot — wycofanie środków zgromadzonych w ramach pracowniczego programu emerytalnego, jeżeli nie zachodzą przesłanki do wypłaty bądź wypłaty transferowej,”

d) w pkt 14 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) wynagrodzenie — przychód uczestnika uzyskiwany od pracodawcy prowadzącego pracowniczy program emerytalny, stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w rozumieniu ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256 oraz z 2000 r. Nr 9, poz. 118), bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 tej ustawy.”;

2) w art. 3:

a) w ust. 1 po wyrazach „bądź statuty pracownicznych funduszy emerytalnych” dodaje się wyrazy „a także, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1, umowy o wspólnym międzyzakładowym programie emerytalnym” oraz skreśla się wyrazy „pracowników wpłacanych przez pracodawcę”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do podmiotów, które nie zarządzają całością środków gromadzonych w ramach programu.”;

3) w art. 4 w ust. 4 po wyrazie „ograniczenia,” dodaje się wyrazy „którzy podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym,”;

4) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo do uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym przysługuje pracownikowi, który jest zatrudniony u danego pracodawcy nie krócej niż 3 miesiące, chyba że zakładowa umowa emerytalna stanowi inaczej.”;

5) w art. 6:

a) w ust. 1 skreśla się wyraz „ponadto”, a po wyrazach „uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym” dodaje się wyrazy „, w dniu złożenia wniosku o zarejestrowanie programu,”

b) skreśla się ust. 2;

6) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicze programy emerytalne mogą być prowadzone, według wyboru pracodawców, w jednej z następujących form:

- 1) pracowniczego funduszu emerytalnego,
- 2) umowy o wnoszenie przez pracodawcę składek pracowników do funduszu inwestycyjnego,
- 3) umowy grupowego inwestycyjnego ubezpieczenia na życie pracowników z zakładem ubezpieczeń,
- 4) umowy grupowego inwestycyjnego ubezpieczenia na życie pracowników z towarzystwem ubezpieczeń, na podstawie której pracownicy staną się jego członkami.”;

b) w ust. 2 wyrazy „dla ubezpieczenia na życie związanego z funduszem inwestycyjnym” zastępuje się wyrazami „dla grupowego inwestycyjnego ubezpieczenia na życie pracowników” oraz wyrazy „ubezpieczenia na życie związanego z funduszem inwestycyjnym” zastępuje się wyrazami „grupowego inwestycyjnego ubezpieczenia na życie”;

c) w ust. 3 wyrazy „funduszy i towarzystw emerytalnych” zastępuje się wyrazami „towarzystw i funduszy emerytalnych”;

d) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Umowy ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, nie mogą wskazywać pracodawcy jako uposażonego do wypłaty świadczenia, chyba że jest on członkiem najbliższej rodziny. Członkami najbliższej rodziny są: małżonek, dzieci, rodzice oraz wnuki zmarłego.”;

7) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Do działalności zakładów ubezpieczeń i towarzystw ubezpieczeń w zakresie zawieranych przez nie w ramach pracowniczego programu emerytalnego umów grupowego inwestycyjnego ubezpieczenia na życie pracowników stosuje się przepisy ust. 2—17.

2. Umowy, o których mowa w art. 7 ust. 2, powinny określać część składki, która:

- 1) staje się środkami,
- 2) jest przeznaczona na ochronę ubezpieczeniową,
- 3) pokrywa koszty zakładu ubezpieczeń lub towarzystwa ubezpieczeń.

3. Zakład ubezpieczeń i towarzystwo ubezpieczeń są obowiązane do dokonywania wyceny aktywów funduszy emerytalnego i do ogłaszania wyceny nie rzadziej niż raz w miesiącu w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim, wraz z danymi pozwalającymi uczestnikowi programu na ustalenie wartości przypadającej mu części aktywów funduszu.

4. Zakład ubezpieczeń i towarzystwo ubezpieczeń są obowiązane do ogłaszania w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim rocznych i półrocznych szczegółowych informacji o funduszach tworzonych w związku z zawartymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego umowami grupowego inwestycyjnego ubezpieczenia na życie pracowników. Informacja roczna i informacja półroczna powinny być także doręczone uczestnikowi na jego żądanie.
5. Szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 4, określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw instytucji finansowych.
6. Zakład ubezpieczeń i towarzystwo ubezpieczeń lokują aktywa stanowiące pokrycie funduszy tworzonych w związku z zawartymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego umowami grupowego inwestycyjnego ubezpieczenia na życie pracowników jedynie w:
 - 1) obligacjach, bonach i innych papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski, a także w pożyczkach i kredytach udzielonych tym podmiotom,
 - 2) obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych, opiewających na świadczenia pieniężne, gwarantowanych lub poręczanych przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski, a także w depozytach, kredytach i pożyczkach gwarantowanych lub poręczanych przez te podmioty,
 - 3) depozytach bankowych i bankowych papierach wartościowych,
 - 4) akcjach spółek notowanych na regulowanym rynku giełdowym,
 - 5) akcjach spółek notowanych na regulowanym rynku pozagiełdowym lub spółek nie notowanych na regulowanym rynku giełdowym i na regulowanym rynku pozagiełdowym, lecz dopuszczonych do publicznego obrotu,
 - 6) akcjach narodowych funduszy inwestycyjnych,
 - 7) certyfikatach inwestycyjnych emitowanych przez fundusze inwestycyjne zamknięte lub fundusze inwestycyjne mieszane,
 - 8) jednostkach uczestnictwa zbywanych przez fundusze inwestycyjne otwarte i specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte,
 - 9) obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych emitowanych przez jednostki samorządu terytorialnego, ich związki lub miasto Warszawę, które zostały dopuszczone do publicznego obrotu,
 - 10) obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych emitowanych przez jednostki samorządu terytorialnego, ich związki lub miasto Warszawę, które nie są dopuszczone do publicznego obrotu,
 - 11) zabezpieczonych całkowicie obligacjach emitowanych przez podmioty inne niż jednostki samorządu terytorialnego, ich związki lub miasto Warszawę, które zostały dopuszczone do publicznego obrotu,
 - 12) zabezpieczonych całkowicie obligacjach emitowanych przez podmioty inne niż jednostki samorządu terytorialnego, ich związki lub miasto Warszawę, które nie zostały dopuszczone do publicznego obrotu,
 - 13) obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych emitowanych przez spółki publiczne, innych niż papiery wartościowe, o których mowa w pkt 11 i 12,
 - 14) listach zastawnych,
 - 15) innych lokatach, które, w drodze rozporządzenia, może określić Rada Ministrów.
7. Na podstawie ogólnego zezwolenia udzielonego przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, i na warunkach określonych w tym zezwoleniu aktywa stanowiące fundusze tworzone w związku z zawartymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego umowami grupowego inwestycyjnego ubezpieczenia na życie pracowników mogą być lokowane poza granicami kraju w papierach wartościowych emitowanych przez spółki notowane na giełdach rynków kapitałowych państw obcych będących członkami OECD lub innych państw obcych, które określone zostaną w tym zezwoleniu, a także w papierach skarbowych emitowanych przez rządy lub banki centralne tych państw oraz tytułach uczestnictwa emitowanych przez instytucje wspólnego inwestowania mające siedzibę w tych państwach, jeżeli instytucje te oferują publicznie tytuły uczestnictwa i umarzają je na żądanie uczestnika.
8. W stosunku do lokat, o których mowa w ust. 7, stosuje się limit określony na podstawie art. 63 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.
9. Zakład ubezpieczeń i towarzystwo ubezpieczeń nie mogą lokować więcej niż 5% wartości aktywów stanowiących fundusze tworzone w związku z zawar-

- tymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego umowami grupowego inwestycyjnego ubezpieczenia na życie pracowników w papiery wartościowe wyemitowane przez jeden podmiot i w wierzytelności wobec tego podmiotu.
10. Zakład ubezpieczeń i towarzystwo ubezpieczeń mogą lokować do 10% wartości aktywów stanowiących fundusze tworzone w związku z zawartymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego umowami grupowego inwestycyjnego ubezpieczenia na życie pracowników w papiery wartościowe wyemitowane przez jeden podmiot i w wierzytelności wobec tego podmiotu, jeżeli łączna wartość takich lokat nie przekroczy 40% wartości funduszu.
 11. Zakład ubezpieczeń i towarzystwo ubezpieczeń mogą lokować do 100% wartości aktywów stanowiących fundusze służące gromadzeniu środków pracowniczego programu emerytalnego w lokatach określonych w ust. 6 pkt 8. Do lokat tych nie stosuje się ograniczeń określonych w ust. 9 i 10.
 12. Ograniczeń, o których mowa w ust. 10, nie stosuje się do lokat w papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski oraz do lokat w papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez państwa należące do OECD oraz międzynarodowe instytucje finansowe, których członkiem jest Rzeczpospolita Polska lub przynajmniej dwa z państw należących do OECD, z zastrzeżeniem ust. 8.
 13. Lokaty, o których mowa w ust. 6, dokonywane w papiery wartościowe jednego emitenta lub gwarantowane przez jeden podmiot nie mogą przewyższać 35% wartości funduszu, chyba że warunki umowy ubezpieczenia na to zezwalają i wskazują tego emitenta lub gwaranta.
 14. W przypadku gdy pracowniczy program emerytalny realizowany jest w oparciu o umowę ubezpieczenia przewidującą lokowanie 100% środków w jednostkach uczestnictwa funduszu, w razie upadłości zakładu ubezpieczeń lub towarzystwa ubezpieczeń jednostki te nie wchodzi do masy upadłości, a środki zgromadzone przy użyciu takiej formy lokaty, o ile nie nastąpi wypłata transferowa, są wypłacane uczestnikom programu emerytalnego. Jednostki uczestnictwa nie mogą być przedmiotem postępowania układowego prowadzonego w stosunku do zakładu ubezpieczeń lub towarzystwa ubezpieczeń, jak również egzekucji skierowanej przeciwko nim.
 15. W przypadku nieopłacenia składki ubezpieczenia na życie oraz związanego z ryzykiem chorobowym i wypadkowym składka ta nie może być potrącana ze środków zgromadzonych w funduszach tworzonych w związku z zawartymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego umowami grupowego inwestycyjnego ubezpieczenia na życie pracowników.
 16. W przypadku gdy 100% środków, o których mowa w ust. 6, lokowane ma być w jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, umowa z zakładem ubezpieczeń lub towarzystwem ubezpieczeń oraz zakładowa umowa emerytalna powinny określać fundusz inwestycyjny lub fundusze inwestycyjne, których jednostki uczestnictwa będą nabywane w ramach umowy, a także tryb zmiany funduszu inwestycyjnego.
 17. Oferując produkt określony w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4, zakład ubezpieczeń lub towarzystwo ubezpieczeń obowiązane są postugiwać się nazwą «grupowe inwestycyjne ubezpieczenie na życie.»;
- 8) w art. 9:
- a) w ust. 1 wyrazy „zabezpieczenia emerytalnego wraz z warunkami, które zaoferują w zakładowej umowie emerytalnej” zastępuje się wyrazami „programu wraz z warunkami, które zaoferują w zakładowych umowach emerytalnych”,
 - b) w ust. 2 kropkę na końcu zdania skreśla się i dodaje się wyrazy „oraz art. 14 ust. 3 zdanie drugie.”;
- 9) w art. 10:
- a) w ust. 2 wyrazy „międzyzakładowego programu emerytalnego” zastępuje się wyrazami „umowy o wspólnym międzyzakładowym programie emerytalnym”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. W sytuacji przystąpienia do zarejestrowanej umowy o wspólnym międzyzakładowym programie emerytalnym w formie pracowniczego funduszu emerytalnego, zakładowa umowa emerytalna wskazuje istniejący pracowniczy fundusz emerytalny.”;
- 10) w art. 11 w ust. 1 wyraz „zabezpieczenia” zastępuje się wyrazami „pracowniczego programu”;
- 11) art. 12 i 13 otrzymują brzmienie:
- „Art. 12. Zakładowa umowa emerytalna jest umową zawieraną przez pracodawcę z reprezentacją pracowników.
- Art. 13. Pracownicza umowa emerytalna jest umową zawieraną przez dobrowolne przystąpienie pracownika do pracowniczego programu emerytalnego.”;
- 12) w art. 14:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakładowa umowa emerytalna określa w szczególności:

- 1) formę pracowniczego programu emerytalnego wraz ze wskazaniem funduszu inwestycyjnego lub funduszy inwestycyjnych, zakładu albo towarzystwa ubezpieczeń bądź pracowniczego funduszu emerytalnego, który będzie gromadził środki finansowe i zarządzał nimi na podstawie umowy z pracodawcą,
- 2) warunki i tryb przystępowania i występowania z programu,
- 3) wysokość składki podstawowej,
- 4) minimalną wysokość możliwej do zadeklarowania miesięcznej składki dodatkowej,
- 5) terminy i sposób deklarowania składek dodatkowych przez uczestników oraz terminy naliczania i potrącania tych składek przez pracodawcę w celu przelewu na rachunki uczestników,
- 6) terminy naliczania oraz przelewu składek podstawowych na rachunki uczestników,
- 7) warunki gromadzenia i zarządzania środkami przez zakład lub towarzystwo ubezpieczeń, fundusz inwestycyjny bądź pracowniczy fundusz emerytalny, z którym pracodawca zawarł umowę, a w szczególności koszty i opłaty obciążające pracodawcę i uczestnika,
- 8) warunki zmiany i wypowiedzenia zakładowej i pracowniczej umowy emerytalnej,
- 9) przypadki i warunki wypowiedzenia umowy z podmiotem zarządzającym środkami,
- 10) warunki, terminy, sposób, koszty i opłaty oraz skutki dla uprawnień uczestnika wynikające z dokonania wypłaty, wypłaty transferowej, przeniesienia środków między funduszami inwestycyjnymi oraz zwrotu,
- 11) wzór planu emerytalnego,
- 12) przypadki i warunki zmiany formy pracowniczego programu emerytalnego lub podmiotu zarządzającego środkami.”,

b) w ust. 3:

— skreśla się wyrazy „ , bądź wskazywać istniejący pracowniczy fundusz emerytalny i pracownicze towarzystwo emerytalne”,

— dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zakładowa umowa emerytalna ustalająca realizację programu w formie pracowniczego funduszu emerytalnego podlega dołączeniu do wniosku o wydanie zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa emerytalnego, o którym mowa w ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, a w przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 3, podlega dołączeniu do wniosku o wy-

danie zezwolenia na objęcie lub nabycie akcji pracowniczego towarzystwa emerytalnego.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadkach i na warunkach określonych w zakładowej umowie emerytalnej uczestnik może dokonać zmiany funduszu poprzez przeniesienie środków do innego funduszu w ramach jednego pracowniczego programu emerytalnego. Przeniesienie środków nie jest dokonywane w trybie wypłaty transferowej.”,

d) w ust. 5 skreśla się wyrazy „i poszczególnych form zabezpieczenia emerytalnego”;

13) w art. 15 w ust. 5 po wyrazach „sądy powszechne” dodaje się wyrazy „właściwe dla siedziby pracodawcy”;

14) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. Umowa z podmiotem zarządzającym środkami powinna określać w szczególności:

- 1) warunki gromadzenia i zarządzania środkami, w tym koszty i opłaty obciążające pracodawcę i uczestnika,
- 2) przypadki i warunki wypowiedzenia umowy,
- 3) warunki dokonywania wypłaty, zwrotu i wypłaty transferowej.”;

15) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Pracownicza umowa emerytalna jest umową zawieraną po złożeniu przez pracownika pisemnej deklaracji dobrowolnego uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym. Pracownicza umowa emerytalna jest sporządzana w formie pisemnej i zawiera:

- 1) oznaczenie stron umowy,
- 2) informacje zgodne z deklaracją, o której mowa w art. 17,
- 3) plan emerytalny.

2. Plan emerytalny określa:

- 1) formę pracowniczego programu emerytalnego wraz ze wskazaniem funduszu inwestycyjnego, zakładu ubezpieczeń, towarzystwa ubezpieczeń bądź pracowniczego funduszu emerytalnego, który będzie gromadził środki finansowe i zarządzał nimi na podstawie umowy z pracodawcą,
- 2) wysokość składki podstawowej,
- 3) minimalną wysokość możliwej do zadeklarowania miesięcznej składki dodatkowej oraz sposób jej deklarowania,
- 4) warunki, w zależności od formy programu:
 - a) umowy zawieranej z zakładem ubezpieczeń lub towarzystwem ubezpieczeń,
 - b) umowy zawieranej z funduszem inwestycyjnym,

- c) statutu pracowniczego funduszu emerytalnego,
- 5) warunki wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu środków zgromadzonych na rachunku uczestnika, z podaniem, w zależności od formy programu, symulowanego planu wypłat według przewidywanych warunków, czasu gromadzenia środków, stopy rentowności i wielkości składek oraz kosztów i opłat związanych z prowadzeniem programu, a także wskazaniem ryzyka związanego z uczestnictwem w programie,
- 6) warunki zmiany lub wypowiedzenia pracowniczej umowy emerytalnej oraz ich konsekwencje, w tym finansowe,
- 7) informacje obejmujące:
- prawa osoby uposażonej i spadkobierców na wypadek śmierci pracownika,
 - przypadki i konsekwencje likwidacji programu,
 - możliwość zadysponowania prawami do zgromadzonych środków,
 - skutki podatkowe wnoszenia składek.
3. Pracodawca obowiązany jest do informowania uczestników o zmianach stanu prawnego w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 7.”;
- 16) w art. 17 w ust. 2:
- w pkt 1 skreśla się wyrazy „podstawowej lub podstawowej i”, a wyrazy „do podmiotu zarządzającego środkami” zastępuje się wyrazami „prowadzony przez podmiot zarządzający środkami”,
 - w pkt 3 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) oświadczenie pracownika, że nie utracił prawa do uczestnictwa w pracowniczych programach emerytalnych do dnia złożenia oświadczenia.”;
- 17) w art. 18 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Zakładowa umowa emerytalna może przewidywać dobrowolne wnoszenie przez uczestników akcji pracodawcy do pracowniczego funduszu emerytalnego.
 - Do akcji nabytych od Skarbu Państwa, wnoszonych zgodnie z ust. 1, nie stosuje się zakazu zbywania akcji zawartego w przepisach o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.”;
- 18) w art. 19:
- w ust. 1 wyraz „Pracownik” zastępuje się wyrazem „Uczestnik”,
 - w ust. 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach „a pracodawca nie jest akcjonariuszem” dodaje się wyraz „towarzystwa”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. W sprawach dotyczących pracowniczego programu emerytalnego pracodawca nie może być pełnomocnikiem uczestnika.”;
- 19) w art. 20:
- ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Umowa o wspólnym międzyzakładowym programie emerytalnym, zakładowa umowa emerytalna, pracownicze umowy emerytalne, umowy z zakładami i towarzystwami ubezpieczeń oraz umowy z funduszami inwestycyjnymi stają się skuteczne nie wcześniej niż z dniem rejestracji przez Urząd Nadzoru.”,
 - w ust. 2 wyrazy „art. 16” zastępuje się wyrazami „art. 15”;
- 20) art. 21 i 22 otrzymują brzmienie:
- „Art. 21. W przypadku gdy uczestnik pracowniczego programu emerytalnego przestał spełniać jego warunki, a w szczególności gdy ustało jego zatrudnienie u pracodawcy prowadzącego program emerytalny, do czasu wypłaty lub wypłaty transferowej środki pozostają na jego rachunku.
- Art. 22. 1. Składkę podstawową finansuje pracodawca, a składkę dodatkową uczestnik.
2. Wysokość składki podstawowej określa się procentowo od wynagrodzenia uczestnika.
3. Pracownik może zadeklarować składkę dodatkową. Wysokość składki dodatkowej określa się kwotowo lub procentowo od wynagrodzenia uczestnika.
4. Składka podstawowa nie może być wyższa niż 7% wynagrodzenia uczestnika.
5. Wysokość składki podstawowej określa zakładowa umowa emerytalna, a wysokość składki dodatkowej — pracownik w deklaracji uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym.
6. Składka podstawowa nie jest wliczana do wynagrodzenia stanowiącego podstawę ustalenia obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne.
7. Uczestnik może zmienić wysokość składki dodatkowej, ze skutkiem na przyszłość, w formie zmiany deklaracji uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym.
8. Pracodawca jest obowiązany do terminowego i prawidłowego:
- naliczania i odprowadzania składek podstawowych,
 - naliczania, potrącania i odprowadzania składek dodatkowych.
9. Składki są odprowadzane na indywidualne rachunki uczestników prowadzone przez podmiot zarządzający środkami.

10. Składki dodatkowe są potrącane z wynagrodzenia uczestnika otrzymywanego u pracodawcy prowadzącego pracowniczy program emerytalny po opodatkowaniu.
11. Składkę dodatkową za dany miesiąc potrąca się z wynagrodzenia za ten miesiąc, chyba że zakładowa umowa emerytalna stanowi inaczej.
12. Pracodawca nalicza i pobiera składki:
- 1) w odniesieniu do składników wynagrodzenia należnych za okresy nie dłuższe niż miesiąc — w terminie wypłaty tych składników obowiązującym u pracodawcy, i odprowadza je w okresach miesięcznych,
 - 2) w odniesieniu do składników należnych za okresy dłuższe niż miesiąc — w terminie wypłaty tych składników, i odprowadza je również w tym terminie.”;
- 21) skreśla się art. 23 i 24;
- 22) w art. 26:
- a) w ust. 1:
 - w pkt 4 na końcu dodaje się wyrazy „lub przeniesienie środków do innego funduszu zarządzanego przez to samo towarzystwo”,
 - w pkt 6 skreśla się wyrazy „albo uposażonych wskazanych w umowie ubezpieczenia”,
 - b) w ust. 4 wyrazy „ust. 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 3—5”;
- 23) w art. 27:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W zakresie nie uregulowanym w ustawie zasady obliczania i wypłat środków zgromadzonych na rachunkach w pracowniczym funduszu emerytalnym regulują przepisy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, na rachunkach w funduszach inwestycyjnych — przepisy o funduszach inwestycyjnych, a na rachunkach towarzystw bądź zakładów ubezpieczeń — przepisy o działalności ubezpieczeniowej. Szczegółowe zasady określają odpowiednio statuty, ogólne warunki ubezpieczenia lub regulaminy.”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „z dnia 2 grudnia 1994 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 136, poz. 703, z 1995 r. Nr 132, poz. 641, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 71, poz. 449)” zastępuje się wyrazami „z dnia 18 grudnia 1998 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 160, poz. 1063 i z 1999 r. Nr 83, poz. 931)”;
- 24) w art. 28:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wypłata transferowa jest dokonywana do innego pracowniczego programu emerytalnego na podstawie dyspozycji pracownika po ustaniu uczestnictwa w dotychczasowym programie i przystąpieniu do nowego na skutek zmiany pracodawcy, wypowiedzenia udziału w programie przez pracownika bądź likwidacji pracowniczego programu emerytalnego, a także zmiany formy pracowniczego programu emerytalnego lub podmiotu nim zarządzającego.”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „przetrasferować środki” zastępuje się wyrazami „dokonać wypłaty transferowej”;
- 25) w art. 29:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwrot środków zgromadzonych w programie następuje w razie wypowiedzenia umowy przez uczestnika w związku z likwidacją programu w przypadku, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4, jeżeli nie zachodzą przesłanki do wypłaty bądź wypłaty transferowej.”,
 - b) skreśla się ust. 3;
- 26) w art. 31 skreśla się ust. 3 i 4;
- 27) w art. 32 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Uczestnik może rozrządzenie zmienić lub odwołać w każdej chwili.”;
- 28) w art. 34:
- a) w ust. 1:
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) likwidacji wszystkich funduszy inwestycyjnych, w których gromadzone były składki w ramach pracowniczego programu emerytalnego,”
 - po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) likwidacji pracowniczego funduszu emerytalnego,”
 - w pkt 4 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wykreślenia programu z rejestru.”,
 - b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Umowy z podmiotami zarządzającymi środkami powinny zapewniać w przypadku likwidacji programu utrzymanie środków na rachunkach uczestników do czasu ich wypłaty, wypłaty transferowej lub zwrotu.

3. Pracodawca w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2—3a, ma obowiązek zapewnić zawarcie umowy z nowym towarzystwem, zakładem ubezpieczeń lub funduszem inwestycyjnym albo wnoszenia składek pracowników do innego istniejącego pracowniczego funduszu emerytalnego i zaproponować zmianę zakładowej umowy emerytalnej w niezbędnym zakresie.”;
- 29) w art. 35:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do powstania pracowniczego programu emerytalnego konieczne jest zawarcie zakładowej umowy emerytalnej, a następnie zawarcie umowy z funduszem inwestycyjnym, zakładem ubezpieczeń lub towarzystwem

- ubezpieczeń wzajemnych bądź powstanie towarzystwa emerytalnego i pracowniczego funduszu emerytalnego, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 3, wpis do rejestru prowadzonego przez Urząd Nadzoru.”,
- b) w ust. 2 skreśla się wyraz „towarzystwa” i na końcu dodaje się wyrazy „, informacje o stanie zatrudnienia, umocowaniu reprezentacji pracowników do zawarcia umowy oraz zaświadczenia o braku zaległości w opłacaniu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i braku zaległości podatkowych”;
- 30) w art. 36 w ust. 3 wyraz „pracowniczej” zastępuje się wyrazem „zakładowej”;
- 31) w art. 40:
- a) w ust. 2 wyrazy „Minister Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, zasady sporządzania symulowanego planu wypłat, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 5.”;
- 32) po art. 45a dodaje się art. 45b i 45c w brzmieniu:
- „Art. 45b. 1. Pracodawcy prowadzący dla pracowników grupowe ubezpieczenia na życie związane z funduszem inwestycyjnym lub inną formę grupowego gromadzenia środków na cele emerytalne, korzystający na mocy odrębnych przepisów z prawa do odliczania poniesionych wydatków od podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne, mogą dostosować istniejące umowy do warunków ustawy i utworzyć pracowniczy program emerytalny.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pracownik może zdecydować o kontynuowaniu gromadzenia środków w ramach pracowniczego programu emerytalnego.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2:
- 1) środki zgromadzone przed przystąpieniem pracownika do pracowniczego programu emerytalnego traktowane są jak środki pochodzące ze składki podstawowej w rozumieniu niniejszej ustawy i nie są wliczane do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne,
- 2) pracodawca nie jest zobowiązany do zwrotu kwot z tytułu dokonanych odliczeń na ubezpieczenia społeczne.
- Art. 45c. 1. Przepisy art. 45b stosuje się odpowiednio, jeżeli pracodawca i reprezentacja pracowników zrezygnowali z grupowego ubezpieczenia na życie związanego z funduszem inwestycyjnym lub z innej formy grupowego groma-

dzenia środków na cele emerytalne oraz nadali pracowniczemu programowi emerytalnemu inną formę niż dotychczasowa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń, towarzystwo ubezpieczeń lub fundusz inwestycyjny są obowiązane, na podstawie dyspozycji pracownika, przekazać te środki na jego rachunek prowadzony w ramach pracowniczego programu emerytalnego.”

Art. 2. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 1997 r. Nr 16, poz. 89, Nr 137, poz. 926 i Nr 139, poz. 932) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 skreśla się wyrazy „, a także nabycie nie należących do spadku praw do środków zgromadzonych w pracowniczym funduszu emerytalnym, funduszu inwestycyjnym otwartym lub specjalistycznym funduszu inwestycyjnym otwartym — w wyniku realizacji pracowniczego programu emerytalnego, na podstawie rozrządzenia dokonanego przez uczestnika tego programu na wypadek jego śmierci”;

- 2) w art. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) nabycie środków z pracowniczego programu emerytalnego na podstawie rozrządzenia dokonanego przez uczestnika na wypadek jego śmierci lub w drodze spadku.”

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176) w art. 21 w ust. 1 pkt 58 otrzymuje brzmienie:

„58) wypłaty środków z pracowniczego programu emerytalnego dokonywane na rzecz uczestnika lub osób uprawnionych do tych środków w razie śmierci uczestnika,”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945 oraz z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 159 w ust. 1 w pkt 3 po lit. g) dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) Urzędu Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi,”;

- 2) w art. 161 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na podstawie zawartego porozumienia informacje stanowiące tajemnicę zawodową lub informacje poufne Komisja może przekazać, na zasadzie wzajemności, Urzędowi Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi.”

Art. 5. 1. Pracodawcy prowadzący pracownicze programy emerytalne w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, treść umów stanowiących pracowniczy program emerytalny do przepisów niniejszej ustawy.

2. Pracownicze programy emerytalne, które nie zostaną dostosowane zgodnie z ust. 1, podlegają wykreśleniu z rejestru przez Urząd Nadzoru.

3. Do postępowań o wpis do rejestru pracowniczego programu emerytalnego wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nie zakończonych wydaniem ostatecznej decyzji stosuje się przepisy obowiązujące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a terminy określone w art. 37 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, biegną od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy o pracowniczych programach emerytalnych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

271

USTAWA

z dnia 2 marca 2000 r.

o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Rozdział 1

Umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa

Art. 1. 1. Przedsiębiorca, który proponuje konsumentowi zawarcie umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, okazuje przed zawarciem umowy dokument potwierdzający prowadzenie działalności gospodarczej oraz dokument tożsamości. W razie zawierania umów w imieniu przedsiębiorcy zawierający umowę okazuje ponadto dokument potwierdzający swoje umocowanie.

2. Przez lokal przedsiębiorstwa rozumie się miejsce przeznaczone do obsługi publiczności i oznaczone zgodnie z przepisami o działalności gospodarczej.

3. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się także do umowy zawartej w wyniku zorganizowanego poza lokalem przedsiębiorstwa zbierania ofert konsumentów w czasie odwiedzin przedsiębiorcy lub osoby działającej w jego imieniu w miejscu pracy konsumenta, w jego mieszkaniu albo w innym miejscu jego prywatnego pobytu.

Art. 2. 1. Konsument, który zawarł umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie, w terminie dziesięciu dni od zawarcia umowy.

2. Nie jest dopuszczalne zastrzeżenie, że konsumentowi wolno odstąpić od umowy za zapłatą oznaczonej sumy (odstępne).

3. W razie odstąpienia umowa jest uważana za niezawartą, a konsument jest zwolniony z wszelkich zobowiązań. To, co strony świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Jeżeli konsument dokonał jakichkolwiek przedpłat, należą się od nich odsetki ustawowe od daty dokonania przedpłaty.

Art. 3. 1. Kto zawiera z konsumentem umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, powinien przed jej zawarciem poinformować konsumenta na piśmie o prawie

odstąpienia od umowy w terminie, o którym mowa w art. 2 ust. 1, i wręczyć wzór oświadczenia o odstąpieniu, z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby); obowiązany jest także wręczyć konsumentowi pisemne potwierdzenie zawarcia umowy, stwierdzające jej datę i rodzaj oraz przedmiot świadczenia i cenę.

2. Konsument, na żądanie przedsiębiorcy, poświadczona na piśmie, że został poinformowany o prawie odstąpienia i że otrzymał wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Art. 4. Jeżeli konsument nie został poinformowany na piśmie o prawie odstąpienia od umowy, bieg terminu, o którym mowa w art. 2 ust. 1, nie rozpoczyna się. W takim wypadku konsument może odstąpić od umowy w terminie dziesięciu dni od uzyskania informacji o prawie odstąpienia. Konsument nie może jednak z tego powodu odstąpić od umowy po upływie trzech miesięcy od jej wykonania.

Art. 5. Przepisów o umowach zawieranych z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa nie stosuje się do umów:

- 1) o charakterze ciągłym lub okresowym, zawieranych na podstawie oferty sprzedaży lub przez odwołanie się do ogłoszeń, reklam, cenników i innych informacji skierowanych do ogółu albo do poszczególnych osób, jeżeli konsument mógł uprzednio zapoznać się z treścią otrzymanej oferty lub informacji pod nieobecność drugiej strony umowy, a zarazem w tej ofercie lub informacji, jak i w umowie zastrzeżono prawo konsumenta do odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni od dnia jej zawarcia,
- 2) sprzedaży artykułów spożywczych dostarczanych okresowo przez sprzedawcę do miejsca zamieszkania konsumenta,
- 3) powszechnie zawieranych w drobnych bieżących sprawach życia codziennego, o wartości przedmiotu umowy do równowartości 10 EURO,